

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A rimaszombati ev. reformátusok törekvéseiről.

E cikknek czimírata elegendő arra, hogy tartalmára az olvasó figyelmét felhívja. Bizonyára lesznek bírálói — amint hogy kívánatos is — s a bírálók között olyanok, a kik keresni fogják, ha vajjon mi van a sorok között? Előre kijelentjük, hogy utógondolat fenntartása nélkül írjuk s terjesztjük elő a nagy közönségnek e néhány sort, őszinte nyíltsággal tárjuk mindenkinek elé a valóságot, mert a nyíltság tiszteletet érdemel épen úgy, mint maga azon nagy és nemes eszme, melyek érdekében a tollat felvettük.

Rimaszombat r. t. város lakossága ős idők-től kezdve csaknem az utolsó idők virágzó jólétnek örvendett; a város falai között a földmivelés és ipar nagyban virágzott; s a polgárság vagyonsodása mellett a város mint erkölcsi testület is hovatovább erősödött. Nem pusztította el e szorgalmas népet a török-uralom, nem a Bocskay, Bethlen, Tököly és Rákóczy-féle szabadságharcok pénz- és véradója; meghozta áldozatát hazájának, de meg is segítette Istene!

Igy tört ez a legujabb korszakig; 1868. után azonban más viszonyok állottak elő. A békes fejlődés, melyet egész országunk élvezett, megteremtette a nagy ipart, de megbénította a kicsinyt, a város varga, tímár, esizmadia, kalapos, szürszabó, csutorás ipart űző polgárai — nem állhatván ki a nagy ipar versenyét — jobban-jobban elszegényedtek, részben elzüllöttek, részben jobb otthont keresendők, városunkból elköltözködének.

Nemzetgazdaszatilag is szerencsétlen állapot, de még keserűbb ez Rimaszombat város és különösen a rimaszombati ev. ref. egyházra nézve, mert eme hajdan vagyonos polgárosztály volt a város és ezen egyház erős bástyája, haladásának biztosítója.

Ezen polgári elem hithű református volt nagybárá, de vallásfelekezeti különbség nélkül valamennyi hazájáért élni-halni mindig kész magyar; s az ily érzelmeitől áthatott polgárság létérdekeiért sikra szállani nemcsak érdemes, de egyszersmind hazafiui kötelesség is, mert Rima-

szombat városában — hol a magyar nyelv megcsattan, s hová a népvándorlás természetszerű áradata szerint egyes, a sors által ide vezetett tisztviselő vagy hivatalnoktól eltekintve, csakis idegen nyelvű bevándorlók jöhetnek; nemzeti szempontból a magyarságnak egy megdönthetetlen bástyának kell lennie, mely világító s magyarsító szövétnekét felvidékünknek fenn s hatályosan lobogtassa!

Ezen hazafias és e mellett vallásos eszme gyakorlati megvalósításának mikéntje foglalkoztatta a rimaszombati ev. ref. egyház tanácsát, s az a feletti eszmecsere eredményének megfelelőleg indult meg az egyház hívei közt a mozgalom a szegény iparos tanoncok felkarolására; mely mozgalomnak czélja a vagyontalan ifjaknak jóra való mesterembereknél közkölségen elhelyezése, kitaníttatása, segélyezése; a korunkban elharapódzott szociális tendenciáktól való megőrzése, vallás-erkölcsi nemesítése, szóval a hazának valóban hasznos polgáiraiva való formálása, s közvetve ez által városunk polgárságának s egyházunknak erősítése.

Bizonyára elismerésre méltó törekvés, melyet az isteni gondviselés lehetetlen is hogy meg ne segítsen. Jellege kétségtelenül református színezetű, de ez tán rossz néven nem is vehető, mert az ev. ref. egyház erkölcsi támogatása mellett s ezen egyház tagjainak közreműködésével létesítendő. Nagyon téved azonban, a ki e törekvésben vallás-elleni türelmetlenséget, kulturharcot avagy támadás intézését látja. Nem kívánja e létesítendő egyesület még csak érinteni sem más vallások ügyeit, érdekeit; szívesen látja azoknak boldogulását; azonban a magáéhoz tartozó gyengéket s kicsinyeket akarja erőssé tenni, hogy általuk most is virágzó egyházunk még erősbbe, még virágzóbbá legyen.

De ha az egyesület ev. ref. színezetű is, távol áll tőle jótékonysága gyakorlatánál a más vallásfelekezethez tartozók mellözése; meg lesz adva arra is a mód, mert az alapszabályok szerint más vallásfelekezethez tartozó szegénysorsú ifjak szülők vagy gondozójuk kérésére abba — amennyire az egylet vagyoni viszonyai megengedik — szintén felvétetnek, s ezek — az ev.

Látnoki képességgel nem áldott meg a teremtő. De erre nincsen is szükség. A történelem tanulságai, más népek példái megadják az utbaigazítást és majdnem eszhatatlan bizonyossággal válaszolnak a felvetett kérdésre.

A régi Róma polgárságában volt legerősebb, hatalmas állami szervezetének ez volt az alapja s ezen épült fel egész társadalma.

Az új kor népeinél ugyan azt látjuk. A francia forradalom láng és vér tengeréből a polgári elem emelkedett ki, hogy erős zömévé, szilárd magjává legyen a nemzetnek. Így van más népeknél is. Így lesz nálunk is.

De ennek feltételei vannak. Ezek között az én fel-fogasom szerint első helyen áll a **művelődés**, az értelmi, a szellemi erők kifejlesztése. Még a mindennapi életben is azt tapasztaljuk, hogy a nagyobb értelem legyőzi a kisebbet. A nemzetek versenyében ugyan így áll a dolog. Nemesak a földművelés, ipar és kereskedelem terén győző a nagyobb, a magasabb műveltség, hanem a harcok mezején is. Pedig itt nyers erő áll nyers erővel szemben. És a győzelem mégis oda hajlik, hol a nyers erőt magasabb értelem vezeti és kormányozza. A porosz osztrák háború után szójárassá vált, hogy Ausztriát a német **iskolamesterek** verték meg. És a szójárás sok tekintetben a való igazságot fejezte ki. Szabadságharcunk fényes hadi tetteit legfőképpen annak köszönhetjük, hogy a nemzet művelt ifjusága, ugyszólván egész értelmi ereje ott küzdött a csaták mezején.

Ezuttal nem lehet szándékom részletesebben kifejteni a tárgyat. Csak nagyobb körvonalaiban óhajtottam bemutatni. De ebből is meggyőződést szerezhetünk arra nézve, hogy **művelt középosztályra** van szükségünk, mert ez képezi a nemzet zömét, törzskét és ez van hivatala a vezetésre.

Ez a középosztály, csekély eltérésekkel épp úgy fog megalakulni nálunk is, mint a hogy más nemzeteknél alakult. Az alkotó elemek ugyanazok itt is, ott is.

ref. egyház vallás-erkölcsi szerinti képzetés ki-vételével — a többi gyámoltakkal teljesen egyenlő elbánásban részesítendőek lesznek.

Segíts magadon és az Isten is megsegít! mondja a példabeszéd. Ezt akarjuk mi is cselekedni s elérni. Alapszabályainkat megszerkesztettük, aláírási íveinket kibocsájtottuk s pár hét múltán alakuló közgyűlésünket is megtartandjuk.

Föl tehát, városunk hitbuzgó férfiai, — fel lelkes polgárnói, mutassuk meg az anyagiasság korszakban is, hogy nem fajult el még az ősi magyar vér, hogy tudunk s akarunk is eszmékért nemesak hevülni, hanem dolgozni s áldozatokat hozni, hogy méltók vagyunk lelkes őseinkhez, kik nekünk — utódaiknak — nehéz körülmények között templomot építettek; mert mi meg az Istennek eme házába egészséges, honszerető s munkában edzett hívőket akarunk biztosítani az idők végtelenségeig.

Minden fillér becses nekünk; a gazdagok forintjaival egyenlő erkölcsi értékű a szegény fillérje, s azért hozza meg áldozatát kiki az álszemérem érzetének teljes levetkőzésével.

És ha ez így leend, úgy ne féljünk, az elvetett mag jó földbe hullott, kicsirázik s gyorsan arnyat nyújtó, enyhet adó terebélyes fává növekszik; kedves magyar hazánknak, szeretett vallásunknak erős bástyát építettünk, magunknak pedig késő unokáink előtt ércnél maradandóbb szobrot emeltünk.

A felettünk örködő isteni gondviselés legyen továbbra is velünk, s akkor ki ellenünk!?

Lukács Géza.

Felhívás.

Városunk területén az a polgári elem, mely egykor e helyen várost alapított; abban meghonosította a tisztességűdást, a szorgalmat, a becsületet előrehaladás iránti törekvést, — s mely törhetetlen hit buzgósgát, lángoló hazaszeretetét fényes tettekkel írta fel a város történetének lapjaira, számban és erőben aggodalmat keltő mértékben apad, fogyatkozik.

A kézműves iparra nehezedő mostoha viszonyok az ősi családoknak a multak hagyományait, követendő példáit megérteni tudó gyermekeit minden irányban széjjelszórják, idegenek jönnek a helyünkbe, az ismeretlen bevándorlók vezetésére az ősi erények követőiből alig

Legyen szabad egy kis kitérést tennem. A társadalom középosztályáról beszélve, nem hagyhatom szó nélkül a gentryt, mert ehhez az osztályhoz tartozik ez is.

Mindenekelőtt rá kell mutatnom arra a téves fogalomra, mely egész visszáságában elterjedt. Hazánkban gentry alatt a régi nemesség bizonyos részét értik. Nem az egész közép nemességet, hanem ennek csak egy töredékét. A tanár, orvos, ügyvéd, mérnök, iparos és kereskedő lehet régi nemes ember, de ez már nem gentry, vagy megszűnt az lenni, mihelyt értelmi pályára lépett, vagy ipari foglalkozása van. Az új nemes szintén nem gentry, legyen bár kifogástalan műveltségű ember és milliomas.

A szót az angoloktól vettük, de csodálatos módon nem vettük át a szóval együtt annak helyes fogalmát és értelmét is. Ez különben nálunk gyakori jelenség. Szeretünk másokat majmolni, de igen gyakran nem valami tulságos szerencsével majmolunk.

A gentry gyűjtő szó. Keretében az angoloknál szépen megfér egymás mellett az értelmi pályára emelt, a művelt kereskedő, iparos, bérlő stb. A ködös Albionban ehhez a nálunk nagyon kapós titulushoz nem szükséges egyéb, csupán műveltség és független helyzet.

Már pedig az angol a föld kereskedésének egyik legértelmesebb népe és az emberi szellem munkájában fátylavívő. Társadalmát is elég szépen, elég jól rendezte be.

Mink átvesszünk tőle egy szót és az értelmét nyomban tönkre tesszük. Ők azzal a szóval jelölik társadalmuknak egész középosztályát, abban az értelemben, a mint körvonaltam. Mink a saját társadalmunk középosztályának csak egy részét ajándékoztuk meg vele.

Ez azonban még nem volna valami országos szerencsétlenség. A szó vagy név nem sokat határoz, nem sokat nyom a latban. De van a dolognak egy másik bibeje. Ez aztán, sajnos, már komoly jelentőséggel bír.

TÁRCSA.

A középosztályról.

(Bodon József felolvasása 1900. február 25-én a polgári olvasó-körben.)

Társadalmunk az átalakulás korszakát éli. Az ilyen időszaknak sajátos jelenségei vannak, a melyek eltérnek más korszakok tüneteitől. Olyan mint a folyó, míg biztos medrét nem vágja ki magának, melyben nyugalmass hőmpolygással végezze pályafutását végső czélja felé.

Ebben az átalakulásban nagy és fontos hivatás vár arra a társadalmi rétegre, a melyet középosztálynak szokás nevezni. Ezé lesz a vezető szerep, ha a kiforráson átesett és tömör egészszé formálódik.

A nemzettest gerinczét csaknem egy évezreden át a nemesség képezte. Ez volt az államot fentartó elem és ha a történelem tanúsága szerint egyben-másban gáncs érheti is, de meleg hazaszeretetével, jellemének kifogástalan tisztaságával, a kor szellemének megértésével híven betöltötte rendeltetését. Ez a nemes oszlop a haza épületében porladozásnak indult. És nincs erő, nincs hatalom, mely az elporlás folyamatát megállítani, az oszlopot régi fényének visszaadni képes legyen. Nincs, mert ez a természet örök törvénye.

A hatalmas tölgy századokon át emelte büszke koronáját az élet kuforrása felé. Ellentállt vésznek és viharoknak. Egyszer aztán száradó gallyai hulladoznak, majd vastagabb ágai töredeznék le, koronája sárgul és korhad, végre az egész törzsön elvégzi munkáját az enyészet. Helyén új növényvilág serdül, mert az enyészet csak az élet átalakulása, csak alakváltoztatás, semmi egyéb. De az erdő tulajdonosára nem lehet közömbös, hogy csekély értékű fenyő vagy nyír foglalja-e el a pompás tölgy helyét. Epp úgy nem lehet közömbös a nemzetre nézve sem, hogy a porladozó oszlop helyét ki foglalja el.

marad e helyen valaki!! — Sötét felhő ez a jövő előtt nagyon!!!

Alólírottak a megkészített alapszabályok keretén belül ezen a bajon óhajunk segíteni.

Egyletet alapítunk, mely tisztességhez, vagyonhoz ragaszkodó, tántoríthatatlan hithűségű vallásos iparosokat s a magyar nemzeti eszméért áldozni kész hazafiakat neveljen

Egyletünk tevékenységét első sorban saját hitsorsosainkra, az ev. ref. kézművesekre fogja kiterjeszteni, — mert meg kell maradnunk a lehetőség határára belől; — azonban örömmel fogunk üdvözölni magunk mellett minden hasonló tevékenységet, s törekedni fogunk erőnket annyira szaporítani, hogy az egyletünk által nyújtható előnyök a testvérelekedetek hívei által, sőt felekezetre tekintet nélkül mindenki által elérhető legyenek.

Áldozatot csak hitsorsosainktól kérünk. Az erős kálvinista buzgóság egykor esodákat teremtett e falak között, ma tegyen meg annyit, hogy felekezetünk szegényeinek juttassa kezébe a szerény módon, becsületesen való megélhetés eszközeit

Meg vagyunk arról győződve, hogy nem marad el közlünk senki, hogy közös erővel helyezzük el azon alapot, — melyre a város jövője biztosan építhető.

Isten adja. — Ugy legyen!!!

Rimaszombat, 1900. február 27.

Baksay István, Bodor István, Czinke István, Horváth János, Lukács Géza, Molnár József, Ifj. Sütő István, Samarjay János, Soós Ferencz, Kozma Szabó József, Szakall Vincze, Szabó József mészáros, Varga Lajos, Dr. Veress Samu.

Kivándorlás. A statisztikai adatok évről-évre megdöbbentőbb képét mutatják az Amerikába való kivándorlás veszedelmének. *Bornemisza* László vármegyei alispán — mint halljuk — a közigazgatási bizottságnak mult hétfőn tartott ülésében tüzetes jelentést tett arról, hogy népünk között most már a magyar lakosságú vidékeken is rohamosan terjed a kivándorlási hajlam. Rövid idő alatt hétszázan mentek ki Amerikába rendes utlevéllel; másik hétszáz azoknak száma, akik úgy szöktek ki utlevél nélkül. Ez elszomorító állapotot feltűnő jelentésre *Hevessy* Bertalan saját tapasztalataiból és e kérdés tanulmányozásából szerzett adatokkal reflektálva elmondja, hogy a kivándorlás epidémiája kezdetben tulajdonképpen csak a tót lakosságú községeinkben pusztított, de aztán lassankint átragadt a legmagyarabb vidékekre is és ma már *Tornallya* környéke van ezen veszedelmes bajjal leginkább inficiálva. Futó tüzként támad a híre, hogy egy-egy Amerikából hazavetődött ember 1000—2000 forintot tett valamelyik takarékpénztárba. Igen, de azokról a százokról, a kik odakint anyagilag, erkölcsileg, testileg-lelkileg tönkremennek, senki sem beszél. Az az egy szerencsésebb ember nagyszámu új kivándorlót esábit Amerikába, a hol pedig a „*hungarián*“ a legmegvetettebb nép, még aljasabbnak tartják a káinainál is. Nagyobbára a pensilvániai ugynevezett „szabad bányák“-ban dolgoznak naponta 12—16 órát, úgy hogy a legnagyobb részük ily terhes munka mellett fizikailag tönkre megy. Ezekről persze nem szólnak a esábitgatók, a kik az utóbbi időben már az éves szolgálatra beszegődött cselédek is kezdik esalogatni. *Hevessy* azt hiszi, hogy itt erőlyes kormányezközökkel kellene a veszedelmes áramlatnak gátat vetni. — *Szentiványi* Árpád ismerteti a kormánynek ebben a kérdésben való felfogását, mely szerint illetékes körökben az a vélemény, hogy a kivándorlás által az ország nem veszít, mert a kivándorlók rendszeren visszatérnek és újból idehaza telepednek meg. A kivándorlásban az a legnagyobb veszedelem, hogy az Amerikából visszajött emberek örületes szociális tévtanokat hoznak magukkal. Szerinte a kivándorlást akként lehet legbiztosabban megakadályozni, ha a katonasorban lévő egyéneknek nem engedik el, mint szokták, a fegyvergyakorlatokat és a katonai szemléket. — Az alispán

A gentry elnevezéshez hozzá kötik azt a fogalmat „külömb“. Tudniillik „külömb“ más ember fiánál. Már a gyermek beszívja a lelkébe ezt a fogalmat, ezzel nő fel s így lép ki az életbe. Ebben fekszik a baj, mert az ember egyéni értéke fölé helyezi a születés véletlenségét. Tehát olyan dolgot, a mely saját érdeme nem lehet senkinek ezen a kerék földön. Csak szerencséje lehet.

Egyik keresztfiam a házuunktól járt iskolába évenként keresztül. Egyszer elbeszéli nekem, hogy osztálytársai közt van néhány gentry gyerek, a kik erre a mivoltukra rendkívül büszkék. Mindég az őseiket emlegetik és azt mondják, hogy nekik tanulni nem muszáj; ők a latinnal, számtannal bizony nem gyötrik magokat; élveznek öt-hat osztályt, azután haza mennek. S felkért a gyerekeim, magyaroznám meg neki, mi az a gentry.

— Szívesen fiam. — És körülbelül a következőket mondtam:

— Van alacsony, közép és magas termetű. (Épp úgy, mint többi embertársainknál.) Van szőke, barna és egészen fekete. (Épp úgy, mint többi embertársainknál.) Némelyik csak bajszot visel, némelyik szakált is. Az egyik kifizeti a szabó számláját, a másiknál a szabó jön hozzám, hogy pereljem be. (Közös emberi vonás ez is.) Vannak köztük jó gazdák és jó hivatalnokok, rossz gazdák és rossz hivatalnokok. (Ez is a közös emberi tulajdonságok számlájára esik.) Egy része derék, művelt ember, szereti az irodalmat és művészetet, gondolkodás-módja egészséges, szíve, erszénye a közérdek, a jótékony-ság előtt mindég nyitva áll. Van, a ki csak a lovat, agarat és puskát kedveli. Ismertem közülök Budapesten irnokot, miniszteri tanácsost, dologházi hivatalnokot, képviselőt, titkos rendőrt és főispánt. Ezekből láthatod, hogy a gentry épp olyan ember mint a többi. Ugyanazokkal a jó és rossz tulajdonságokkal, ugyanazokkal a fény és árnyoldalakkal van megáldva, mint valamennyien. Egy lényeges dologban különbözik csupán. A magyar

javaslatára a bizottság úgy határozott, hogy legcélszerűbb lesz a tavaszi közgyűlésből felírni a kormányhoz az elharapódzó baj orvoslása végett; addig pedig az alispán saját hatáskörében a községi előljárók, főszolgabírák és esendőrség útján ellenőrizteti a kivándorlásra esábitó ügynököket.

Pénzüntézetek közgyűlései.

Lezajlott a pénzüntézetek „nagyhete“, s konstatalhatjuk, hogy a nagy közönség és részvényesek meglehetően elégedve a pénzügyi és gazdasági tekintetben kiválóan fontos tényezők helyzetével és működésével.

Nálunk — hála Istennek — az ugynevezett „panamak“ csak hírből ismeretesek, ebben a tekintetben teljesen nyugodtak az intézetek vezetői és részvényesei egyaránt. — Az alap biztos, a kezelés korrekt, megbízható, s különösen a takarékpénztár évről-évre erősíti azt a jó hírnevet, mely évtizedek óta övezi s melylyel méltán felébredtette illetékes körökben azt a tervet, hogy az *Osztrák Magyar Bank* fioktelepét az intézet keretében létesítsék

Az évi közgyűlés lefolyása sima, mindvégig zavartalan volt, s a részvényesek mindenütt élénk érdeklődése taustították az intézet ügymenete, forgalma és üzleti eredménye iránt.

A népbank közgyűlésén azzal az életrevaló eszmével is foglalkoztak, hogy az intézet a takarékpénztárral egyesíttessék. Ha ez sikerülne, akkor egy hatalmas és messze földön pártját ritkító pénzüntézetünk lenne.

A gömörmezei takarékpénztár és hitelbank.

A gömörmezei takarékpénztár és hitelbank részvénytársaság folyó hó 15-én tartotta közgyűlését *Stojkovič* Emil elnöke alatt saját helyiségeiben. — A részvényesek szép számban megjelentek s 317 szavazatot képviseltek 255 részvényvel. A fiatal intézet két és fél éve hogy fennáll, s életrevaló vezetősége mellett szép sikereket ért el. Jelenleg az igazgatóság tagjai: *Dr. Stojkovič* Emil igazgató, *Dr. Fodor* Béla h. igazgató, *Szeleman* Endre, *Báró* Luzenszky *Henrik*, *Molnár* Lajos, *Dr. Szeless* Ödön, *Kalocsay* Gyula, *Dr. Cziner* Miksa, *Benyó* László, *Dollák* Rezső, *Kubinyi* Bertalan.

Az intézet pénzünti forgalma 3.937.751 korona 97 fillér, váltók forgalma 1.591.856 korona, előlegek 34657 korona, jelzálogkölesön: 64.340 korona, betétszámla: 450.119 korona.

Az üzleti évi nyereség 7692 korona 41 fillér, a melyből az alapszabályszerű levonások megejtetvén, a nyereség egészen a tartalékalaphoz csatoltatik s így a tartaléktöke 11476 korona 48 fillért fog kitenni.

A közgyűlést *Stojkovič* Emil elnök megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére felkérte *Dr. Szeless* Ödönt, üdvözölte a közgyűlést és hivatkozott a szép eredményre, a mely nehéz pénzünti viszonyok között lett elérve s ez eredmény szöben beszél minden ékes szavakkal.

Dr. Szeless Ödön felolvasta az igazgatóság és *Jurasko* Jakab a felügyelő bizottság jelentését, a melyet az igazgatóság elfogadott és helyben hagyott, a felmentvényt megadta.

Ragályi Géza részvényes felszólal és az után a közgyűlés kijelentette, hogy az alapszabályokat rendszeren az üzleti fejlődés összes szükségleteinek megfelelőleg óhajta, esetleg revízió alá venni.

A közgyűlésen új igazgatósági tagnak *Kubinyi* Bertalan választott meg egyhangulag és nagy lelkesedéssel. A közgyűlés ezután lelkes éljenek mellett oszlott fel.

A rimaszombati takarékpénztár.

Vármegyénk e tekintélyes és jóhírű intézete febr. 26-án tartotta közgyűlését a részvényesek nagy érdeklődése mellett.

Alkalmi elnökke *Baksay* István kir. tan. választották közfelkiáltással, ki e tisztet évtizedek óta tapintattal és közmegelegedésre szokta betölteni.

Az igazgatóság jelentését *Nagy* Ferencz jegyző ol-

nemesség történelmi multja fényes, ragyogó. Ő hordta vállán a baza sorsát egészen napjainkig. Örökre kár érte kedves fiam, hogy fajunknak ez a koronája elesett. Majd egyszer eluondom ennek az okait is. Most még csak annyit jegyzek meg, hogy ha szorongó lélekkel kérdezzük, vajon honnét pótolja majd a nemzet a nemességében ért vesztéséget, alig tudunk rá válaszolni, de lelkünknek szorongása indokolt.

A kor szelleme ellen azonban biába küzdenénk. Elgázol az mindent, a mi útjában áll. Inkább értsük meg intő szözatát és kövessük.

A mult legyen összekötő kápos a jövővel. Történelmi hagyományainkat, emlékeinket becsüljük meg. Tánítsuk meg ezeknek a tiszteletére gyermekeinket is. De véssük a lelkökbé, hogy az ősök érdeme nem a ti érdemetek. Tik annyit értek, a ti értéketek annyi lesz, a mennyit magatoknak szereztek becsületos munkáttal, saját képességetekkel.

Ennél nagyobb értéketek nem lesz, ha százszor kimutatjátok is, hogy őseitek *Árpád* leventéivel jöttek be „arany kalászszal ékes“ rónaságainkra.

Fogalomzavar uralkodik társadalmunkban a munka megbecsülésénél is. A mit jóval előre haladottabb, jóval műveltebb nemzetek a legelső helyre állítanak, mink azt lenézzük. Az értelmi munka olyan a milyen elismerésben még csak részvesül, de a fizikai munkára és ennek képviselőire bizonyos kicsinylő ajkbigygyesztéssel tekint le társadalmunknak egy része.

Ez a jelenség a multak maradványa és a művelődés lassu baladásának tanubizonyosága. Pedig a jövő a munkáé, mert ez teremt meg és viszi előbbre az általános jólétet, és gyarapítja a nemzeti vagyont. Minden kéz, mely a kalapácsot, a gyalut, a vésőt és az emberi munkának bármelyik eszközét forgatja, becsülésünkre méltó, mert a haladást képviseli.

Mekkora bátorság szükséges ahoz, hogy lenézzük,

vasta fel, kegyelettel emlékezvén meg az elhunyt *Tibély* Zsigmond igazgatósági és *Szabó* Károly felügyelőségi tagok elhunytáról. A közgyűlés emléküket jegyzőkönyvbe iktatja. — A mult üzletében a forgalom lényegesen emelkedett minden üzletagnál.

A pénzünti forgalom volt: 5520696 frt 13 kr., a betét: 3212966 frt 14 kr., (szaporodás 162822 frt 48 kr.), a váltó-forgalom: 5244509 frt, (szaporodás: 40265 frt), jelzálogkölesön: 1271060 frt 14 kr., (szaporodás: 101478 frt 93 kr.)

Összesen 55877 frt 11 kr. áll a részvényesek rendelkezésére. Ez összegből 2487 frt leirandó vesztéség címén, a tisztviselők nyugdíjintézete javára 719 frt 52 kr. fordítandó, osztalékként kifizettetik 22 frtjával 26400 frt. Tisztviselők javadalmazására 1350 frt, jótékony adományokra 880 frt fordítatik. (Főgimnázium 300 frt, tápintézet 20 frt, kisedővöda 30 frt, szegények intézete 100 frt, közs. leányiskola 30 frt, ipariskola 20 frt, nemzeti-pénztár 20 frt, közművelődési egylet 30 frt, nőegylet 30 frt, fehér-kereszt egylet 30 frt, Tompa-szobor 100 frt, 7 éven felüli helybeli illetőségű gyermekek gondozására 70 frt.) A póttartalék töke 22000 frttal gyarapittatik, a jövő év számlájára 2040 frt 89 kr. vitetik át.

A közgyűlés egyértelműleg hozzájárult az igazgatóság és felügyelőség előterjesztéseivel, s erre kezdetét vette a választás. Az igazgatóságból kilépő *Dapsy* József, *Horvath* János, *Institőrisz* Endre és *Nagy* Ferencz újra megválasztattak, a megüresedett igazgatósági tagsági helyre pedig *Dr. Löcherer* Tamás eddigi felügyelőségi tag választott. A felügyelő-bizottság tagjai a régiek: *Baksay* István, *Bodor* István, *Stech* Kálmán és id. *Sütő* István lettek s új tagokként beválasztattak *Ragályi* Géza és *Dr. Veress* Samu.

Napi biztosokként megválasztottak: rendes tagok: *Baksay* Dezső dr., *Cseh* István birtokos, *Eszényi* Gyula, *Ethéy* Frigyes, *Fábry* János, *Fülöp* Benjamin, *Gasko* János id., *Gaskó* János ifj., *Institőrisz* Endre ifj., *Kármán* Aladár dr., *Kerekes* Dezső, *Lengyel* Iván, *Lengyel* Pál ifj., *Matólesy* Pál, *Meskó* Miklós dr., *Ráróssy* Gyula, *Soós* Ferencz építész, *Sütő* István ifj., *Szabó* Elemér, *Szabó* József m., *Szabó* József cz., *Széplaky* Lajos, *Varga* Lajos, *Zehery* István dr. Póttagok: *Cseh* János, *Lengyel* Pál id., *Pacsek* Emil, *Perecz* Samu, *Róth* Lajos id., *Szöllössy* István.

A gömörmezei nép- és iparbank

másnap, február 27-én tartotta közgyűlését a „*Három Róza*“ nagytermében. Több mint 1000 részvényt képviselt 75 megjelent tag, kik közfelkiáltással elnökke *Molnár* Józsefet választották, ki szép szavakkal üdvözölte a közgyűlésen megjelent részvényeseket.

Az igazgatóság jelentésében fájdalmasan emlékszik meg *Hennyey* Kálmán és *Szabó* Károly volt igazgatósági tagok és *Folyam* Kálmán főkönyvelő elhalálozásáról. Emlékeztüket jegyzőkönyvben megörökítik.

A mult évi tiszta forgalom 5.788.982 frt 83 kr. tesz, az állandó betétel 29.433 frt 51 krral szaporodott. Az üzleti tiszta nyereség a megelőző évi maradvánnyal együtt 18375 frt 87 kr. Ennyi áll a közgyűlés rendelkezésére. Az osztalék 5 frtban állapittatott meg, s a tartalékalaphoz 1000 frt csatoltatik. Jótékonycélra 250 frt fordittatik, s 883 frt 77 kr. vitetik át az 1900-ik év nyeresémi-számlájára.

Az igazgatóság és felügyelőség jelentése tudomásul vétetett, s hozzájárult a közgyűlés ifj. *Sütő* István alaposan megokolt azon indítványához, hogy az igazgatóság bízássék meg azzal, hogy a takarékpénztár és a bank egyesítésére nézve indítsa meg a tárgyalásokat. A felvetett eszme, melylyel már régebben is foglalkoztak, rokonszenves fogadtatásra talált.

Ezután kezdetét vette a választás, mely az idén meglepetéseket hozott, amennyiben nem a hivatalos jelöltek jutottak be az igazgatóságba.

A kisorsolt igazgatósági tag: ifj. *Sütő* István újra választott, két új igazgatósági taggá pedig megválasztattak: *Lukács* Géza és dr. *Baksay* Dezső. — A felügyelőség eddigi tagjai: *Nagy* Ferencz, *Bodor* István, *Baksay* József, *Molnár* József, *Institőrisz* Endre egyhangulag újra megválasztattak

Napibiztosokká lettek: Rendes tagok: *Barányi* Gusztáv, *Benyó* Béla, *Csapó* János id. *Csapó* János ifj., *Csapó* József, *Czinke* István, *Cseh* István, *Cseh* János, *Eszényi* Gyula, *Fülöp* Benjamin, ifj. *Institőrisz* Endre, *Kármán* Aladár dr., *Kovács* István, *Kovács* István ifj.,

kicsinyeljük azt, a mi az emberiséget előbbre viszi földi pályafutásában? Milyen hiánya mutatkozik ebben a kicsinylésben a józanságnak, az érteleme világosságának? Vajon hol volnánk munka nélkül? És vajon hová jutnánk, ha egyszer csak megszönnék minden emberi munka?

Mig ezek a fogalmak s balitéletek gyökereken kiirtva nem lesznek társadalmunkból, addig ne áldozzunk az egyes rétegek összeolvadásáról. Mert ez teljes lehetetlen. Sokszor gondolkoztam a tárgy felett, irtam is róla egyszer-másszor, és ismételve kimondom a szöt: lehetetlen.

Sajnos, hogy így van, mert kevesen vagyunk. Abban a nagy nemzeti munkában, mely a második ezredévben reánk vár, szükség van minden kézre, minden agyra. Mennyivel simábban folyhatnék ez a munka, ha egy tömör egészlet képeznénk, ha nem volnánk szétszakadozva kaszttokra.

De azért okunk ninesen aggodalomra. A kor szelleme lassu léptekkel halad célja felé, de halad. A hajnal már is derengeni kezd, fényének egyes csillamai biztató jelenségekre esnek. Ha egy ezredéven át a nemzet mindenkor hozzá simult a kor szelleméhez, be fog ez következni most is. Csak dolgozzunk és ne csüggedjünk! Századok tanuságai szólnak mellette, hogy a balitéletek megtörése, alapos kiirtása mindég lassu munkával járt. De megtört és kipusztult.

Társadalmunk szerencsésen át fog esni a vajudáson. Lehet, hogy hosszabb ideig tart, mint más nemzetknél, de átesik rajta.

A munka embere pedig járjon emelt fővel. Eljön az idő, mikor a társadalom elismerésében és becsülésében elfoglalja azt a helyet, mely méltán megilleti. A jövő az övé!

Kozák István, László János, Lévy István, Páczek Emil, Róth Lajos, Simon János ifj., Szabó János Kriston, Szabó József cipész, Szabó István mészáros, Szabó Elemér, Szabó József mészáros, Szomolnok Antal, Törköly József, Varga István, Varga Lajos, Veres Samu dr. **Póttagok:** Csordás István, Fábry János, Kerekes Dezső, Perecz Barna, Szöllösy István kántor, Zachar Gusztáv. A közgyűlés végén Baksay István kir. tan. köszönetet mondott a közgyűlés nevében Molnár József elnöknek a közgyűlés tapintatos vezetéséért.

Mindentéle.

Kedves Noir ur! Múlt francia, midőn a hármastarokban ellenfelei azt mondják, hogy megbukott, elcsapja a kártyát és nem számol, csak fizet. Ön azt mondja, hogy én megbuktam. No, hát lásson egy igazi gentleman, nem számolok, elhiszem önnek, hogy elvesztettem a játszmát. És beismerem, hogy ön méltó partner, mert észrevettem, hogy vulpessal játszottam s a helyzetet alaposan kiaknáztam, midőn egyetlen ütőjét utóljára tartogatta. Most már én is bevallom, hogy azokért a hibáért és tévedésekért, melyek itt-ott felütik fejüket, nem a nagy közönség felelős. Mert az régen volt s csak mese is volt, hogy midőn az állatok királyt választottak, a legerősebbet ültették a trónra; nem kellett hozzá ész, csak hatalmas sörény s két irtalmatlan patzlí. Így tettek az emberek is az ősidőben: nem az ő hibájok, hogy meghódoltak a legerősebbnek. Bizony, mi türes-tagadás, a mi kedves eleink — ezelőtt egy pár ezer esztendővel — bámulatos közeli szomszédságban éltek az ökrökkel és szamarakkal. De a mint észrevették, hogy nem az öklök esontos buzogányában van a legnagyobb erő, hanem az agyvelőben: sokkal fukarabban kezdtek hánni a szavazataikkal. Így lettek aztán gyenge testű, de ép elméjű kormányzók is, kiknek viszont volt annyi eszök, hogy a kezökbe kaparított gyeplőt nemcsak a maguk, hanem még utódaik számára is biztosították. A dolog roppant egyszerű volt: hivatalt, czímet és jószágot adományoztak hűveiknek s ezek a nyert előnyök fejében korlátlan urként maguk fölé helyezték s szentnek és sérthetetlennek nyilvánították azt, a ki éppen csak olyan isten-teremténye volt, mint ők. — Sapiens pauca. A divatot is az erő és hatalom csinálta; a gyenge nemcsak hódol, hanem majmol is. Szaz forintot tesznek egy krajczár ellen, hogy a derék-fűzöt, strimflit és stucztollas kalapot nem a parasztasszony találta ki, hanem azért ma már talán még Lukovistván is több a strimflis hajdon, mint a bórharisnyás leányasszony. De miért kárhóztassuk a lukovistyeieket azért, hogy ők az élet nagy hullámainak felszínén akarnak úszni? Igaza van Noir ur. Ez a mi jó polgárságunk csakugyan nem oka annak, hogy a maradék eszuspáj az utcára kerül. — nem hibás abban, hogy izlése az izgató és idegrázó szórakozások felé hajlik. Példa vagyok rá jó magam is. Képzelve csak el: a múlt héten az a furesa ötletem támadt, hogy kifürkészem a társadalom hangadóit, hogy társalgás közben miféle témával szeretnek leginkább foglalkozni.

Elmentem a szomszéd kis városba, Kutyinba. Itt a legkedveltebb téma az volt, hogy szidták a czoptelkieket, kik szerintők a civilizáció terén nagyon hátra vannak, míg náluk még a vályogvetők is pompásan tudják a híres Jambo-t, meg a Cziki-czaki-czát. Hanem azért a kukutyini társadalomban is különböző kottériák alakultak s ezek mind abban a hitben vannak, hogy tökéletesen ellehetnének egymás nélkül s a kaszinójukat is csak azért tartják közösen, mert együtt sokkal ékeesebben tudnak hánni a czoptelkiekkel, meg egymással. A társalgás színvonalát a kaszinó minden szegletében más. Az egyik szögletben vadászalkandokról beszélgettek s az egyik Nimród olyanokat hazudott, hogy majd elsüllyedt a föld alatta. Ezekhez nem esatlakozhattam, mert e nemes sportot közelebbről nem ismerem. A másik szögletben szintén vadásztak éles szóval szép leányokra és menyecskékre. Ez sem felelt meg a hangulatomnak. A harmadik csoportban pedagógiai kérdések felett vitakoztak a magasabb kynologia köréből, hogy miképen lehetne a kukutyini bundás kölyköket első rangu pointeurokké nevelni. Ehez sem értettem. A negyedik csoportban irodalmi dolgokról folyt a szó (Ahá! ez már nekem való lesz!) Egy nagy tekintélyűnek látszó férfiú vezette a szót, s nem éppen kiméletes módon kelt ki a skriblerék, a haszontalan firkászok ellen, kik az olvasó közönséget boldogítják, izgatnak, hazudnak s tollukat áruba boesájtják. (Hát van egy kis igaz ebben is.) De utóljára érveit azzal bogozta be, hogy szerinte még Arany, Petőfi és Jókai is csak szemfényvesztők s mindenki hunczut, a ki nem hiszi azt a mit ő positive állit. E szerint ebbe a csoportba sem vihettem be az én nézeteimet.

Kiballagtam a pompás levegőjű teremből avval a tanulsággal, hogy az embernek bele kell illeszkednie abba a körbe, a melyben él — és ha én valaha kukutyini lakos leszek, valószínűleg megfogom tanulni a kynopedagógiát, mert — mivel valamelyik kottériának tagjává kell szegődnöm — ehhez érzem magamban legtöbb tehetséget. Avagy én alakítsam át az egész Kukutyint...?

Rouge.

Levél a Szerkesztőhöz.

Rimaszombat, 1900. febr. 26.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Egy uri emberrel jöttem össze ma, aki szóba hozta a felolvasást, melyet vasárnap a polgári olvasó körben ennek szives felszólítása folytán tartottam. A tárgy megválasztását helyeselve, azt jegyeztem meg, hogy a gentry egy kissé neheztelni fog. Azt válaszoltam rá, hogy én ezt alig hiszem, mert meggyőződésem szerint egyetlen szót sem mondtam, a mi igaz nem volna. Az igaz szó kimondásáért pedig neheztelni lehet ugyan, de hogy ez a neheztelés helyén van-e, ez aztán más kérdés.

Ha meglehetett írni a „Pápák bünei“-t, a „Pápok tükrét“, ha *Bersenyi* az egész nemzetet „rut sivariba vátaná“ nevezhette, ha arisztokratáinkat a legkeményebb satírával esztorozhatták, a mult század 30-as 40-es éveiben léhaságai és hazafiatlanságáért: akkor én nem csak megérteni, de még elképzelni se tudom, hogy miért ne irhatnék vagy beszélhetnék a társadalomnak egyik osztályáról.

Engem más czél sohasem vezet, mint az, hogy te-

hetségem szerint használják a közérdeknek. Vajjon ezt a czélomat elértem volna-e, ha felolvasásomban így szólok:

„A gentry-gyerek ne tanuljon semmit, neki erre szüksége nincsen. Sőt ne járjon még iskolába sem, mert ez egészen fölösleges. Az eszét hagyja parlagon, lelkének, szellemének kiművelésétől óvakodjék, mert ez céltalan és az ő helyzetében hiábavaló dolog. Csücsüljön nyugalmasan az ősei által szerzett fedél alatt, füstölgetve a muskotályt. Igycék nagyokat, mert az átdözsölt éjszákánál hathatósabb orvososság az egészség fenntartására nem létezik. A kártyát lelkének egész melegeivel szeresse, mert ez a kedélyre kiváló hatással van. Ne hanyagolja el a kaszírnököt sem, mivel érzelmi világát ez fejleszti és izlésének nemesítésére különösen jó hatása lesz. Tízennyolcz éves korában minden esetre házassodjék meg. De ennél a fontos lépésénél legyen óvatos. Valószínű ugyanis, hogy ekkoraig őseitől örökölt vagyonát elverte, mivel napjainkban a gyors haladásnak vagyunk barátai. Tehát mentől vagyonosabb feleségre igyekezzék szert tenni és a lehetőségig azon legyen hogy ennek a vagyonra se tartson sokáig, mert ez hálátlan munka. Gyermekeit hasonló szellemben nevelje fel, hogy a hazának ép oly hasznos polgárai legyenek, mint ő.“

Helyes lett volna-e, ha így szólok:
„A magyar nemesség elzűllésében magának a nemességnek nincsen semmi része. Minden ok, mely ezt előidézte, rajta kívül esik. Ősei örökét észszel, esodálatra méltó munkával iparkodott megtartani. Szolgalmat volt, mint egy méhe, takarékos volt, mint egy örmény, nem kimélt semmi fáradságot, mértékletesen élt, mint egy karthausi barát, a kártyát és a cigányt még nevérről sem ismerte. Hogy talpa alól mégis kiszaladt az ősi föld, ezért kizárólag a végtet felelős.“

Helyes lett volna-e, ha így szólok:
„A kasztokra szakadozott nemzet a legerősebb, mert a természetben is azt látjuk, hogy minden állatfaj külön csoportot képez és az egyesülésre nem is gondolnak. Tehát legelső törekvésünk az legyen, hogy a kaszt-szellemet ápoljuk és nagyobb gondalal övjük, mint az üvegközi növény. Ha csak lehetséges és keresztül vihető: a bíró ne érintkezék az ügyvéddel, az orvos a mérnökkel, a eszmadia a szabóval, a ketekötő az ácsesal. Különösen ajánlom ezt az eszmet a női közönség figyelmébe. A főispán neje valami módon meg ne szólítsa a tanár feleségét; a tanár felesége egy világért se érintkezék a kishivatalnok feleségével; a földbirtokos neje különösen óvakodjék az iparos feleségétől. Bálók, teasélyek alkalmával leginkább diadalra juttathatjuk ezt az eszmet. Ott mutathatjuk ki leginkább, hogy a polgárlányka kezének érintése mennyire lealázó ránk nézve. Ott emelhetjük érvényre azt az alapigazságot, hogy legelső a születés, azután jön egy nagy semmi, ismét egy óriás semmi, végül még egy legóriásabb semmi, azután jöhet *Petőfi Sándor* — a félegyházi mészáros fia.“

Helyes lett volna-e, ha így szólok:
„A munka csak állatnak való. Az emberi szellem emelkedjék fel annyira, hogy a munkát ne csak lenézze, de megvesse. Az Isten képre teremtett emberhez ez méltó csupán. A jövő a heverés!“

Igaz hive

Bodon József.

Hirek és vegyesek.

Uj alapítvány. A helybeli főgimnázium ismét szép alapítvány birtokába jutott. — Ugyanis özv. *Csider Lászlóné*, szül. *Dapsy Emma* ő méltósága, férje emlékére 2000 koronát boesított az igazgatóság rendelkezésére ösztöndíj alapul, melynek kamata két szegény sorsu, szorgalmas és jó magaviseletű tanuló segélyezésére fog fordittatni. Bizony-bizony, minden gránit és ércznel maradandóbb emlék!

Kinevezés. Az igazságügyminiszter *Blaho Lajos* roznyói kir. járásbírói joggyakornokot az ottani járásbírósg mellett működő ügyészszé megbízott állandó helyettesévé nevezte ki.

Esküvő. *Gazda Pál* nagy-rőcei kir. aljárásbíró február hó 24-én esküdött örök hűséget *Institörisz Annának*, *Institörisz Endre* ügyvéd kedves és szeretetreméltó leányának. Az esküvő az ág. ev. templomban ment végbe, melyen *Glauf Pál* lelkes szép beszédet intézett az új párhez s nagy és díszes közönség vett részt. Állandó boldogságot kívánunk az új párnak!

Uj jogtudor. Ifj. *Institörisz Endre*, id. *Institörisz Endre* ügyvéd és városi árvaszéki ügyész szép tehetségű fia e napokban tette le a jogtudori vizsgát sikerrel. Gratulálunk!

Halálozások. *Cziner Jakab* sajoszentpéteri köztisztviselőben álló birtokost és családját súlyos csapás érte *Cziner Etelka* t. évi február hó 22-én 31 éves korában Miskolczon bekövetkezett gyászos elhunytával. Dr. *Cziner Miksa* helybeli tekintélyes ügyvéd az elhunytban nővérét gyászolja, s a család gyászában számos jó barát vesz részt. Az elhunyt hült tetemeit óriási részvét mellett temették el 23-án Sajószentpéteren, hová Miskolczról az egyházi szertartás után szállították. Nyugodjék békében! — Vácson február 18-án *Klimó György* gyógyszerészgyakornok, özv. dr. *Klimó Jenőné* városunkban széles körökben ismert és köztisztviselőben állott, jelenleg Budapesten lakó urnó 18 éves fia váratlanul elhunyt. A jobb sorsra méltó ifjú elkeseredettségében megmérgezte magát és rövid szenvedés után meghalt. A korán elhunyt ifjút 20-án Vácson helyezték örök nyugalomra nagy részvét mellett. Béke poraira!

Tornaestély. A helybeli főgimnázium tornaköre az új tornatanárral *Szentesi Tóth Kálmán* élén, február 24-én az intézet tornacsarnokában kitünően sikerült tornaestélyt rendezett. A jeles tornatanár precíz vezetéséről tanuskodtak a növendékek gyönyörű mutatványai, miket a közönség meg-megújuló tapsal jutalmazott. — Igen szép mutatványokat láttunk a korláton, a nyújtós és lovon. A korláton a tanár is mutatott egy pár remek, művészi mutatványt. Szép sikert mutatott be az iskola-vívás, valamint a páros viaskodásnál is. — Az estélyt versenydíjak kiosztásával kötötte össze a vezetőség. Első díjat a tornászól bámulatos ügyességével *Kobulniczky Czirill VI.* o. t. (diszkolevél). Másodikat tornászól *Hisnyan József V.* o. t. (diszkötésű könyv). Harmadikat nyerte *Kemény Lajos VII.* o. t. (diszkötésű könyv). — A vívásból diszkolevél nyert *Sztraka Gódor János*, s kitüntetést nyert *Ajtay Kálmán VIII.* o. tanuló kitünő

iskola-vívásért. A versenydíjak kiosztása után táncz követtezett, melyet a lelkes ifjuság a késő hajnalig friss jókedvvel járt. — Kedves kötelességünk, hogy az alkalmat, midőn *Szentesi Tóth Kálmán* működését eredményében először láttuk, felhasználjuk s neki a helyes és ügyes vezetésért s lelkes buzgalmaért ez uton őszinte elismerésünket nyilvánítjuk.

Esküvő. *Wietörisz Sándor* gálszécsi telekkönyvezető február hó 20-án vezette oltárhoz *Czéner Pál* székalmi ev. lelkes bájos és művelt leányát *Emiliát* Székalmokon Boldogság kísérje frigyüket!

Gazdasági cselédek és munkások megjutalmazása. A nagymélt. m. kir. földművelésügyi miniszterium 9495/99. sz. a. kelt rendeletével a hosszú időn át egy helyen, tisztességesen és becsületesen végzett munka megjutalmazásául 6 gazdasági cselédnek, illetve gazdasági munkásnak 50—50 korona jutalomdíjat és elismerő oklevelet adományozott. — Főispán ur ő méltósága a jutalmakat ünnepélyesen kívánván kiosztani, ennek határidejéül február hó 19-ik napjának d. e. 9 óraja tűzött ki a megyei székház kisebb termében. — Jelen voltak: Főispán ur ő méltósága, vármegyénk alispánja és főjegyzője, a gazda-közönség szép számmal volt képviselve, az egyesület részéről pedig a titkár jelent meg és számos vármegyei bizottsági tag. — Főispán ur ő méltósága szép szavakkal üdvözölte a jelen voltakat, közöttük különösen a gazda-közönséget, s kérte őket, hogy jövőre is igyekezzenek ügyes, tapintatos bánásmóddal a munkásokat egészséges irányban vezetni. Majd a jutalmazandókhoz szólott, s keseretlen egyszerűséggel fejtegette előtük életfeladatuk czélját, serkentette a jó életmódra és szorgalmas munkára, valamint arra, hogy minden időben igyekezzenek a munkaadónak elismerését kiérdemelni. — Példaképen a következők lettek megjutalmazva: *Bódi János*, *Usobo János* szolgálatában 60 év eltöltött idő után Páltala. — *Dávid János*, *Marton János* szolgálatában 43 év után Jelene. — *Terpök János*, *Hegyessy Sándor* szolgálatában 37 év után Csoltó. — *Zdinszky József*, *Hegyessy Benedek* szolgálatában 37 év után Füge. — *Varga János*, *Hanvay Zoltán* szolgálatában 35 év eltöltött idő után Hanva. — végül *Filip Fúrjes István*, gróf *Vay Vilma* szolgálatában 46 év után Méhi. — A jutalmak kiosztása után nevezettek meghatottan köszönték meg a kitüntetést, melyben részesítettek s boldogan távoztak otthonukba.

Felolvasás. A polgári olvasóköri február 25-én szép száma és válogatott közönség előtt érdekes és élvezetes felolvasást tartott *Bodon József* ügyvéd, a Petőfi-társaság tagja, ki országos nevű írőink között méltó helyet foglal el. A disztermet zsufolásig megtöltő közönség élénk éljenzéssel fogadta a felolvasót, ki „A középsztályról“ czímmel szépen megírt értekezését adta elő, melylyel lekötötte s mindvégig ébren tartotta a hallgatóság figyelmét s érdeklődését. Lapunk tárczarovátában közöljük a szép felolvasást, melyért *Gasko János* az ünnepély rendező és vigalmi bizottság elnöke a polgári olvasóköri nevében hálás köszönetet mondott a felolvasónak, kit a közönség lelkes éljenzéssel ünnepelt.

Szinészet. *Kiss Pál* az eperjesi színi kerület igazgatója a mult hét keddjén tartott városi tanácsülésben engedélyt nyert arra, hogy társulatával a husvéti ünnepek után egyfolytában két hónapig a „Három Rózsa“ nagytermében előadásokat tarthasson. A színpártoló közönséget ez a hír nagyon kellemesen érinti, mert *Kiss Pál* kitünő erőkből szervezett társulata a mult nyáron tartott előadásaival valóban igazi műelvezetet nyújtott városunk közönségének, melynek most még fokozottabb szellemi élvezetre lehet kilátása, mert mint halljuk, *Kiss Pál* eddig is jól szervezett társulatát új erőkkel kibővítette s műsorát a legujabb darabokból állította össze. A jó hírű társulatot örömmel várjuk városunkba.

Jóváhagyott alispáni határozat. A vármegyei közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya jóváhagyta a Beregszászy Béla felfüggesztett városi aladósdedő ügyében hozott s a hivatalvesztést kimondó alispáni határozatot.

Öngyilkosság. *György Kálmán* városi irnok február hó 27-ikén reggel 9 órakor lakásának pinczejében föbe lötte magát. Tettének okául Barna Imre alkapitányhoz intézett levelében azt adta, hogy becsületbeli kötelességének nem tudott eleget tenni. — Temetése tegnapi volt nagy részvét mellett.

Jóváhagyott szabályrendelet. A m. kir. földművelésügyi miniszter Gömör-Kishont vármegyének a faskolákról és fásításokról alkotott szabályrendeletét mult évi 9096. sz. alatt jóváhagyta.

Batyubál a körben. A polgári olvasóköriben mult vasárnap kedélyes batyubált rendeztek, melyen szép közönség, kitünő jó hangulatban mulatott a kora reggeli órákig. A vacsora pompás volt, s utána megkezdődött a táncz; mindenki, a ki ott volt igen jól érezte magát s kellemesen szórakozott.

A főgimnázium tornaestélyén 187 korona 28 fillér volt az összes bevétel, melyhez felülfizetésekkel járultak: *Farkas Zoltán* 5. *Hamaliár Lajos* 5. *Nagy Ferencz* 1. *Horváth Zoltán* 1. *Czinke István* 1. *Loysch Ödön* 4 korona. — Fogadják a t. adakozók az iskola igazgatóságának hálás köszönetét!

Lakbérosztály megállapítása. A helyőrséggel bíró városokhoz a kormány már elküldte a lakbérosztályba sorozásra vonatkozó rendeletet. Megyénkhez is leérkezett a rendelet, s miután ez időszertit csak Jolsván van helyőrség, a lakbérosztály megállapítására vonatkozó munkálatok ott eszközöltetnek.

A nyustyai takarékpénztár évi közgyűlését február 25-én tartotta *Fáy László* elnöklete alatt. A közgyűlésen *Perjessy László* volt igazgatót, a szegedi polgári és felső-kereskedelmi iskola igazgatóját diszelnökké választották, a felügyelőségbe pedig új tagnak beválasztották ifj. dr. *Institörisz Endrét*.

A Petőfi-egylet által Tamásfalván február 25-én rendezett jelmezestély pompásan sikerült. A „Gondülő“ vendéglő nagytermét zsufolásig megtöltötte a mulatozó közönség, mely a reggeli órákig állandó jó hangulatban maradt együtt. A mulatság a szép erkölcsi siker mellett anyagilag is szépen jövedelmezett az egylet javára.

A nagyrőcei műkedvelők farsangi mulatsága. Február 24-én tartották a nagyrőcei műked-

velők farsangi estélyüket, mely ugy erkölcsi mint anyagi tekintetben a legsikerültebbek közé számítható. A program első számát Makfalvi Ferenc felolvasása képezte. Szellemesen értekezett a csókról s felolvasásával tárgyára vonatkozólag irigylésre méltó tájékozottságot árult el. Utána Gaszner Irén, ifj. Mihálik Dezső zongorakiséréte mellett népdalokat énekelt. Gyönyörű, iskolázott szoprán hangja oly nagy hatást keltett. Utána Makai Emil „oh azok a klubok!” című ötletes, egy felvonásos bohózatát adták elő. A fátyolos hölgy szerepében Teleky Lászlóné alakítása megkapó volt. A feleség szerepét Hegedüs Aranka a nála megszokott szeretetreméltósággal játszotta, teljesen érvényre juttatva bájos szerepének finom árnyalatait. Pokoly István mint utolsó bölény — ember volt a talpán. A gondos összejátszás, a nevetető helyzetek, a szellemes párbeszéd állandó derűltségben tartották a közönséget. A program 4. számaként Oroszlány Julia urhölgy Makai Emil „a szerená” című monológját adta elő. Kedves megjelenésével, átgondolt, distingválta játékával híven tolmácsolta az első hosszú ruhával bíró kis leány ábrándjait, reményeit s kedélyes csalódását. Az estély befejezéseül Dr. Kresz Gyula, Dr. Hozáczky Ferenc, Bender Lajos, Nagy Lajos és Hrebly Nándor-ból alakult vonós négyes a „Fidelio” opera overtürjét játszotta el. Precíz játékukat a közönség kivánságára magyar dalok s egy új induló bemutatásával toldották meg. A sikerült estély után vidám táncra perdült a közönség fiatalabb része, 32 pár járta az első négyest s ugyanígy a szünóra után a cotillont, melyet a rendező-bizottság elnöke, Dessewffy Árpád ügyesen és változatosan rendezett. A diszes közönség soraiban helyetfoglalt az egész vidék intelligenciája. — Belépő-jegyeikre felülfizettek: Schmer N-né 3, Latinák Rudolf 2 Latinák Frigyes 2 Prekopa Károly 2 Jurin Samu 2 Ujházy László 2 Engler Lajos 2 Machan József 150. Beliczky Gusztáv 1. Farkas György 1. Sziifft Gyula 1 és Homola András 2 koronát. Fogadják érte a rendező-bizottság köszönetét.

Tiszolczon a magyarság kitünően sikerült, reggelig tartó mulatságot rendezett február 20-án, melyen városunkból is többen vettek részt. A szép sikerű mulatságon a négyest 40 pár táncolta.

Eisenstädter Testvérek bécsi fénymáz és festék gyárában készült Linoleum padló-zománcz az elismert legjobb az összes szobapadló fénymázak között, mert gyorsan szárad, ragyogóan fényes és rendkívül tartós.

Nyilvános számadás. A „rimaszombati kereskedő-ifjak egylete” által folyó 1900. évi február hó 18-án megtartott hangversenyyel egybekötött táncmulatságon bevétel volt 926 kor. — fill. kiadás volt 519 kor. — fill.

tiszta maradvány 407 kor. — fill. Felülfizettek: Braun Zsigmond 16. Baksay József. Dr. Szeless Odón 8—8. Frank Adolf 6. Dr. Cziner Miksa, Haas Salamon 5—5. Dr. Baksay Dezső, Dr. Bleier Leó, Bródy Bertalan, Gömöri Ede, Grosinger Miksa, Holländer Lajos, Kohn Sámuel (Nyustya), Kosiner Vilmos, Krausz Jenő, Lakner Emil, Máriássy Gyula (Nyustya), Pappszász József, Vályi Ferencz, Schulhof Pál 4—4 özv. Gottlieb Jakabné (Nyustya), Rábely Miklós 3—3 Bodor Armin, Bródy József, Deutsch Mór, Dick Áron, Dickmann Jenő, Dickmann László, Eckstein Samu, Einhorn Károly, Enyedi Miksa, Erdős Mór, Farkas Lajos, Fischer Jenő (Losonez), Gelle Barnabás, Holländer Géza, Dr. Kármán Aladár Ernő, Klein Mór, Kohn Adolf, Kohn Ferencz, Kovács Zsigmond, Kövári Jenő, Lefkovicz Ferencz, Mandl J. Lipót, Mandel Jenő, Mandel Sándor, Mattos János, özv. Miskolczy Istvánné, Schwartz Izsó, Schwartz Pál, Schweitzer Rezső (A-Hangony), Steiner Bernát, Dr. Stern Jakab, Szolyka Pál, Tigermann Adolf (Losonez), Weisz Dávid, Weisz Ottó (Bécs), Zollmann Lajos 2—2 korona. Berger Adolf, Csizi Kálmán, Eckstein Fiesko, Eckstein Lajos (Gyöngyös), Fráter József, Ibos Jánosné, Kiofszky Viktor, Kohn Ferencz, Kohn László (Ráhó), Knapp Lipót, Lőrincz Andor, Nehrer János, Nyisztor Antal, Osztreicher Henrik, Schwartz Mór, Spitzstein Salamon, Szeverényi Jánosné 1—1 korona. — A mulatságon jelen volt hölgyek névsora, mely lapunk múlt számából kimaradt, a következő: **Asszonyok:** Bedekovich Gézané, Dr. Bleyer Leoné, Bodor Arminé, Bolkay Pálné, Braun Zsigmondné, Cseh Varga Istvánné, Csizi Kálmánné, Csordás Istvánné, Dr. Cziner Miksáné, Dickmann Arminé, Dickmann Ignáczné, Eckstein Fieskóné, Eckstein Samuné, Einnorn Károlyné, Enyedi Miksáné, Frank Adolfiné, Fráter Ignáczné, Fülöp Józsefné, Glauf Pálné, Gömöri Edéné, Gömöri Miksáné, Gyurkó Francziska, Haas Salamonné, Hasz Béláné (Szabotka), Hollósy Józsefné, Ibos Jánosné, Jellinek Jakabné, Kiss Mihályné, Klein Mórné, Kohn Adolfiné, Kövér Istvánné, Krausz Jakabné, Krausz Simonné, Kriskovics Jánosné, László Jánosné, Lefkovicz Albertné, Lefkovicz Józsefné, Lévai Izsóné Özv. Liszka Józsefné, Mérész Jánosné, Molnár Jánosné, Morgenbeser Károlyné, Müller Vilmosné, Nagy Sámuelné, Roth Bertalané, Özv. Roth Béláné, Salzer Jakabné (Pokorágy), Schwartz Izsóné, Schwartz Jánosné, Schweitzer Rezsőné (A-Hangony), Soós Ferenczné, Spitzstein Salamonné, Steiner Bernátné, Stolcz Mártonné, Szabó Lajosné, Szénásy Szabó Józsefné, Szeverényi Jánosné, Szontagh Károlyné, Tomesányi Lászlóné, Túröczy Jánosné, Vályi Ferenczné, Weisz Adolfiné. — **Leányok:** Bedekovich Margit, Bródy Jolán, Cseh Varga Erzsike, Csordás Zsuzsika, Cziner Irma (Várgede), Danielisz Etelka, Dickmann Margit, Einhorn Ilonka, Fodor Malvin, Fráter Gizella, Fülöp Gizella, Grad Berta (Putnok), Grad Papi, Grad Teréz (Putnok), Glauf Anna, Haas Berta, Havas Margit és Erzsé, Hollósy Anna, Ibos Ilona és Amália, Kiss Erzsike, Kohn Janka, Koreny Erzsike, Kovács Erzsike, Krausz Bettike, Krémer Berta (Klenócz), Kriskovics Anna, László Zsuzsika, Molnár Irma, Nagy Giza, Pappszász Irén, Polgári Iza és Karola, Rásky Etelke, Salzer Giza (Pokorágy), Schwartz Etelka, Stolcz Jolán és Mariska, Szeverényi Ilonka, Szöllössy Juliska, Túröczy Mariska stb. stb.

Nyilvános számadás. Tamásfalván, folyó évi február hó 25-én a tamásfalvi „Petőfi”-egylet által rendezett jelmez-estélylyel egybekötött táncmulatság elég jól sikerült, mivel az összes bevétel 295 korona 18 fillér volt, ebből kivonva 100 korona 26 fillér kiadást, tiszta

maradvány 194 korona 92 fillér lett. Felülfizettek: Farkas Ábrahám egyleti díszelnök 20 koronával, Máriássy Lászlóné védnökő 10 koronával, Magasics Sándor 1 kor. 20 fillér. Pál Lajos 1 korona. Urbán Károly. Széplaki Andor 60—60 fillér. Seres Béla, ifj. Szepesi Pálné, Pavella János, Lehoczki Pál, Szabó István, Jávorszki László, Kovács N. Földi András, Pál Miklós, Molnár Paulina 40—40 fillér. Széplaki Pál, Czipsusz István, Pólos István, Berczy Sándorné, Lehoczki András, Nagy Pista, Szigeti András, Zoller János, Major Sándor, Lichtner Mór, Karhút Boriska, Jaresó András, Balog Lajos, Szatmári Ferencz 20—20 fillér, ifj. Pásztor András egyleti elnök 6 korona 44 fillér értékű szalon-tűzijátékot adományozott, a melyért halás köszönetét fejezi ki és magát továbbra is a tisztelt közönség becses pártfogásába ajánlja a **tamásfalvi „Petőfi”-egylet.**

A jolvai korcsolya-egylet február 17-én rendezte táncestélyét. Az öreg, kopott „Korona” tánc-termet ez alkalomból eszinosan díszítve, villanyvilággal, kellemes otthonná változtatta a rendezőség, melynek kérésére az egylet nótáit által felajánlott díszes és gazdag tombola-gyűjtemény is nagyban emelte a jó hatást. A mulatság reggelig tartott. — Ott voltak: Andrássy Jánosné (Süvete), Farkas Edéné, Ghicz Zoltán, özv. Glósz Pálné, Glósz Lászlóné, özv. Hegedüs Sándorné (Nagy-Röcze), Dr. Hozáczky Ferenczné (Nagy-Röcze), Habány Józsefné, Illés Gézané, Kuna Aurélné, Liszky Gusztávné, özv. Maksay Danijelné, Mesko Miksáné, Piasek Rezsőné, Ratkovszky Árpádné, Schmeör Gyuláné (Deresk), Szobonya Józsefné, dr. Tóthy Jánosné. Leányok: Glósz Ilonka, Hegedüs nővérek (Nagy-Röcze), Illés Hedvig és Erzsébet, Hoffmann Lenke, Kuna Sarika és Anna, Meskó Irén és Erzsébet, Muránszky Ida, Neogrady Irén, Schafesák nővérek (Lubenyik), Ratkovszky Lenke, Schmeör nővérek (Deresk), Szikora Pirokska, Zsigay Erzsébet. — A négyeseket 30 pár táncolta. Az egylet javára 140 korona tiszta maradvány volt.

Elszámolás. A folyó hó 25-én tartott polgári olvasóköri batyubál alkalmával a bevétel volt 72 frt, a kiadás 50 frt, maradvány 22 frt.

Felülfizettek: Bodon József, Rónay Gyula, dr. Baksay Dezső, Szeverényi János 1—1 frtot, Cseh István 50 krt, összesen 4 frt 50 krt.

Nyilvános számadás. A nyústyai községi kötelezett tüzoltó-testület által alapítottkéjének gyarapítására Nyústyán t. évi február hó 3-án tartott jótékonycélú táncmulatságon befolyt:

Belépti díjakból 67 kor. — fillér.
Felülfizetésekből 26 kor. — fillér.
Összes bevétel: 93 kor. — fillér.
Összes kiadás: 56 kor. 12 fillér.
Tiszta jövedelem: 36 kor. 88 fillér.

Felülfizettek a következő nyústyai lakosok: Paulovics János, Groszberger Ignác Özv. Gottlieb Jakabné, Számkó András, Szigeti János 2—2 koronát, Franciszezi Emil 1 korona, Takács János 2 korona, Kolbenhayer József 1 korona, Komora János 1 korona, Dr. Hruska János 1 korona, Id. Hruska János 2 korona, Hrebenda Ágoston 2 korona, Hrajszennú Ferencz 1 korona, Marikovszki Teréz 1 korona, Glózer János 2 korona, Glózer Jenő 2 korona. A nemesszívű felülfizetőknek adományai-kért köszönetüket nyilvánítták a tüzoltótestület nevében: Nyústyán, 1900. február hó 5-én. **Bihary Aladár**, tüzoltó parancsuok. **Thomka László** t. pénztárnok.

Nyugtázás. Az ózdi gyári tisztai dal- és zenekör február hó 10-én a tisztai kaszinó helyiségeiben fényesen sikerült — tánczsal egybekötött — hangversenyt rendezett a „Ferencz József Tanítók Háza” javára. — A 10 pontból álló változatos műsoron kívül a közönséget igen kellemesen lepte meg Bender Ottó ur, ki mesteri hagedű játékával elragadta hallgatóságát, mely a szép reményű ifju művészt szünni nem akaró tapssal jutalmazta. A jótékonycél érdekében a lelkes közönség felülfizetett, mely eredménnyel a rendezőség következőleg számol be: Ábel Gyula 8. Bender Ottó 2. Billetter Tivadar 2. Botta Pál 3. Dr. Csepela Lajos 4. Csomós Béla 4. Cservenka Ignác 5. Eötvös László 2. Dr. Ernyeip Lipót 4. Ferjenesik Miklós 15. Galócsy Árpád 5. Id. Gereser Ferencz 2. Dr. Grundmann Frigyes 4. Horváth Imre 1. Klaniczay László 1. Kolbenhayer Rezső 4. Kolozsy Sándor 2. Kominek Kálmán 2. Lázár Zoltán 5. Lesiczky Kelemen 1. Lindtner Géza 2. Loisch Ede 20. Marton György 5. Nagy Antal 10. Öhler József 3. Petrovics András 1. Rajzinger Imre 3. Dr. Róth Jónás 2. Rösch Andor 2. Sárffy Kálmán 2. Schweitzer Gyula 5. Szilágyi László 2. Szkaliczky Danó 2. Szkaliczky Gábor 2. Steinhöbel Lajos 1. Szlovikovszky Emil 1. Szedlák József 4. Tállas Béla 2. Taresay Gyula 2. Turóczy Pál 1. Gr. Tisza István 10. Dr. Uthy István 5. Vályi Kálmán 2. Wagner Endre 2 koronát.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős: RÁBELY MIKLÓS.
A lapot közleményekkel ellátja: A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

Hirdetmény.
5322 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a **rozsnói kegyes alapítványi pénztár** végrehajtatónak, **Jéney József** végrehajtást szenvedő elleni 500 forint tőke és jár. iránti árverési ügyében a végrehajtási árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§-ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Jéne községben fekvő s a jénei 38. sztjkvben A. 1. 3. 10. sorsz. a. foglalt 2. 148. 271. 275. 303. 360. 361. 385. és 391. hrszámú ingatlanokból Jéney József A. 4. B. 3. és B. 6/a. birtokilletőségére 316 forintban és a jénei 81. sztjkvben A. 2—9. sorszám alatt foglalt 148. 271. 275. 303. 360. 361. 385. és 391. hrsz. ingatlanokból Jéney József B. 6. alatti birtokilletőségére a 298 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1900. évi márczius hó 19-ik napján** d. e. 10 óráját Jéne községbe a község-házhoz tüzte ki, mely alkalommal a fent körülírt ingatlanok a becsáron alól is elfognak adatni.
Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át, azaz 31 frt 60 kr. és 29 frt 80 krt készpénzben

vagy az 1882-ik évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezeihez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bünatörvények a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni. — Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság 1900. évi november hó 3-án.
Kovács, kir. tszéki bíró

Kiadó lakás.
Rimaszombatban, az **Erzsébet-téren**, a pénzügyigazgatósági hivatal szomszédságában levő emeleti lakás, mely áll: 5 szoba, konyha, éleskamra s hozzátartozókból, az 1900. év **május első napjától** bérebe kiadó.
Értekezhetni **Ethey Frigyes** tulajdonossal.

Értesítés.
Alólirott tisztelettel hozom a n. é. közönség tudomására, hogy a **Széchenyi-kertben** levő **Dianna-fürdőt** folyó évi január hó 1-től a hozzá tartozó **vendéglői helyiséggel** kibéreltem és az összes helyiségeket átalakítva, új burkolattal ellátva, a legkényesebb igényeknek is megfelelőleg, azt a tündözök részére a mai naptól rendelkezésére bocsájtottam.
Ezuttal bátor vagyok ajánlani vendéglői helyiségeimet is, hol a nap bármely szakában kifogástalan jó ételt és tiszta valódi utalt kaphat a szórakozni és étkezni óhajtó közönség.
Magamat a n. é. közönség jóakaratu pártfogásába ajánlva, vagyok kiváló tisztelettel Rimaszombat, 1900. február 20.
UJLAKY ILONA, bérlő.

VÁRADY JÁNOS
kútmester
F.-SENYE, u. p. BOLDVA.
Elvállal mély kutak fúrását, felszerelését és egyéb földkutatásokat 100 méter mélységig
Iroda és műhely: P.-Senye (u. p. Boldva) saját ház.
5—6

Eladó.
A rimaszombati vasútállomáshoz 10 kilométerre, országút mentén, mintegy 300 holdat tevő ingatlan, mely legnagyobb részt a legjobb minőségű **szántóföld és rétből** áll, kellő gazdasági épületekkel felszerelten eladó, esetleg több évre kebbe vehető.
Egy jókarban levő, 5 H. **gőzcséplő-készlet** is kedvező fizetési feltételek mellett eladó. — Bővebb értesítés nyerhető **Süteo István** ügyvédnél Rimaszombatban.
1—3

Puha padlóknak
legkitünőbb és elismert legjobb fénymáz a valódi
LINOLEUM padló-zománcz.
Bejegyzett

Védjegy „Vas lovaq” lovaq” védjeggyel.
A Linoleum padló-zománcz egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényvel bír és tartósság tekintetében eddig fölülmulhatatlan. A következő változatokban kapható: 1 sz. sárgás-barna, 2 sz. sötét-barna és 3 sz. mahagoni-barna.
Nagy elterjedtségénél fogva
LINOLEUM padló-zománczunkat különböző hasonhangzású nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják, miért is **kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle LINOLEUM padló-zománczot**, a törv. bejegyzett „vas-lovaq” lovaq” védjeggyel.
Eisenstädter Testvérek
lakk- és festékgyára Bécs.
Főraktár:
BRAUN ZSIGMOND
vaskereskedése Rimaszombat.
1—8